

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- v plnom rozsahu alebo sčasti zrušil rozhodnutie Komisie C(2020) 8138 final zo 17. novembra 2020, ktorým sa nariaďuje vrátenie dotačných prostriedkov z programu Horizont 2020 vo výške 161 990,80 eura vrátane úrokov za kontrolované obdobie a aby zrušil platobný výmer uvedený v článku 1 tohto rozhodnutia, alebo
- subsidiárne, vrátil vec Komisii, aby opätovne posúdila a nanovo stanovila nižšiu úroveň prípadného zníženia (ak vôbec k nejakému dôjde), ktoré by mohlo oprávnené vzniknúť vzhľadom na zásady stanovené Všeobecným súdom, alebo
- ďalej subsidiárne, uplatnil vlastnú právomoc Všeobecného súdu na nové stanovenie uplatniteľnej úpravy, ktorá by sa mala použiť vzhľadom na akékoľvek zmeny oprávnených priamych a nepriamych nákladov, ktoré Všeobecný súd považuje za vhodné, a
- uložil Komisii povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby uvádza žalobkyňa dva žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila závažných pochybení, pokiaľ ide o právne posúdenie, posúdenie skutkového stavu, hodnotenie a odôvodnenie, a takisto procesných nezrovnalostí pri posudzovaní toho, či žiadateľ spĺňa požiadavky na vedenie záznamov v súlade s Dohodou o poskytnutí dotácie.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na tom, že Komisia sa dopustila pochybenia, pokiaľ ide o právne posúdenie, posúdenie skutkového stavu a odôvodnenie, keďže nezabezpečila, aby boli úpravy deklarovaných nákladov spravodlivé a primerané vzhľadom na všetky okolnosti.

Žaloba podaná 7. januára 2021 – Stichting Comité N 65 Ondergronds Helvoirt/EEA

(Vec T-5/21)

(2021/C 88/46)

Jazyk konania: holandčina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Stichting Comité N 65 Ondergronds Helvoirt (Helvoirt, Holandsko) (v zastúpení: J. Gebruers, advocaat)

Žalovaný: Európska environmentálna agentúra

Návrhy

Žalobkyňa navrhuje, aby Všeobecný súd:

- za prípustnú a dôvodnú vyhlásil žalobu o neplatnosť rozhodnutia Európskej environmentálnej agentúry (EEA) o odmietnutí predložiť Súdnemu dvoru Európskej únie (ďalej len „Súdny dvor“) otázky týkajúce sa správneho výkladu prílohy III oddielu C piatej zarážky smernice Európskeho parlamentu a Rady 2008/50/ES z 21. mája 2008 o kvalite okolitého ovzdušia a čistejšom ovzduší v Európe, ktoré bolo žalobkyni oznámené mailom z 9. novembra 2020,
- zrušil napadnuté rozhodnutie
- vrátil vec na EEA, aby predsa len v súlade s návrhom žalobkyne Súdnemu dvoru predložila potrebné otázky týkajúce sa správneho výkladu uvedeného ustanovenia,
- uložil EEA povinnosť nahradiť trovy konania.

Dôvody a hlavné tvrdenia

Na podporu svojej žaloby, žalobkyňa uvádza tieto žalobné dôvody.

1. Prvý žalobný dôvod je založený na porušení článku 23 smernice 2008/50 a prílohy III oddielu C tejto smernice, porušení článku 267 ZFEÚ, porušení článkov 1 a 9 Aarhuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia (ďalej len „Aarhuský dohovor“), porušení článku 10 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 1367/2006 zo 6. septembra 2006 o uplatňovaní ustanovení Aarhuského dohovoru o prístupe k informáciám, účasti verejnosti na rozhodovacom procese a prístupe k spravodlivosti v záležitostiach životného prostredia na inštitúcie a orgány Spoločenstva a porušení článkov 1 a 2 nariadenia Európskeho parlamentu a Rady (ES) č. 401/2009 z 23. apríla 2009 o Európskej environmentálnej agentúre a Európskej environmentálnej informačnej a monitorovacej sieti tým, že EEA odmietla predložiť Súdnemu dvoru otázky potrebné na správny výklad smernice 2008/50.
 - Na základe uvedených právnych predpisov bola EEA povinná predložiť Súdnemu dvoru otázky. Postup EEA a tým aj napadnuté rozhodnutie sú v rozpore s článkami 1 a 9 Aarhuského dohovoru. Podľa článku 1 tohto dohovoru musí byť na úrovni Únie zabezpečený prístup k spravodlivosti.
 - Cieľom EEA je poskytnúť objektívne, spoľahlivé a porovnateľné informácie na európskej úrovni, na ktorých základe možno prijať potrebné opatrenia na ochranu životného prostredia. Znamená to tiež, že EEA musí mať možnosť poskytnúť správne a právne záväzné odporúčania týkajúce sa predpisu o maximálnej vzdialenosti k okraju vozovky, ako je upravená v prílohe III oddielu C piatej zarážke smernice 2008/50, čo v prejednávanej veci nie je možné bez predloženia potrebných otázok Súdnemu dvoru.
2. Druhý žalobný dôvod je založený na porušení článkov 47 a 51 Charty základných práv Európskej únie a porušení článku 191 ZFEÚ tým, že EEA bráni výkonu práva na účinný prostriedok nápravy v primeranej lehote pred nezávislým súdom.
3. Tretí žalobný dôvod je založený na porušení článku 267 ZFEÚ tým, že EEA namiesto Súdneho dvora rozhodla, že otázky položené žalobkyňou si zjavne nevyžadujú odpoveď.

Žaloba podaná 20. januára 2021 – Apple/EUIPO – Swatch (THINK DIFFERENT)

(Vec T-26/21)

(2021/C 88/47)

Jazyk, v ktorom bola podaná žaloba: angličtina

Účastníci konania

Žalobkyňa: Apple Inc. (Cupertino, Kalifornia, Spojené štáty) (v zastúpení I. Junkar, I. Fowler, M. Petersenn a B. Lüthge, lawyers)

Žalovaný: Úrad Európskej únie pre duševné vlastníctvo (EUIPO)

Ďalší účastník konania pred odvolacím senátom: Swatch AG (Biel, Švajčiarsko)

Údaje týkajúce sa konania pred EUIPO

Majiteľ spornej ochrannej známky: žalobkyňa

Dotknutá sporná ochranná známka: slovná ochranná známka Európskej únie THINK DIFFERENT – ochranná známka Európskej únie č. 671 321

Konanie pred EUIPO: konanie o vyhlásení neplatnosti

Napadnuté rozhodnutie: rozhodnutie štvrtého odvolacieho senátu EUIPO zo 4. novembra 2020 vo veci R 2011/2018-4